

Suomen ortodoksisen kirkon sähköisen viestinnän kehittämisen työryhmä
31.10.2009
Mikkeli

SÄHKÖISEN VIESTINNÄN TYÖRYHMÄN KOKOUS

Aika 31.10.2009 kello 11.00 ruokailu, 11.30 kokous.

Paikka Mikkelin Päämajakoulu (Päämajankuja 1-3)

Työryhmä	Petja Pyykkönen, puheenjohtaja	Mikkeli
	Joonas Lyytinen	Helsinki
	Ronja Venesperä	Helsinki

Sihteeri	Harri Peiponen	Kuopio
-----------------	----------------	--------

ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus

Kokous avattiin kello 11.23.

2. Läsnäolijoiden toteaminen

Läsnä Petja Pyykkönen (pj), Joonas Lyytinen ja Ronja Venesperä.

3. Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

Kokous todettiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.

4. Järjestäytyminen.

Valitaan kokoukselle sihteeri

Sihteeriksi valittiin Petja Pyykkönen

Valitaan kaksi pöytäkirjan tarkastajaa.

Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin Joonas Lyytinen ja Ronja Venesperä.

5. Työjärjestyksen hyväksyminen

Työjärjestys hyväksyttiin.

Suomen ortodoksisen kirkon sähköisen viestinnän kehittämisen työryhmä
31.10.2009
Mikkeli

6. Kirkon Internet-sivut ja niiden sisältö

Kirkon Internet-sivujen sisältö on kysymys, jota tulisi pohtia laajemminkin kuin sähköisen viestinnän työryhmässä ja myös laajemmin kuin kirkon hallinnossa. Sähköisen viestinnän työryhmä käsittelee myös lyhyesti sisältöä, koska se on keskeisessä asemassa tehtäessä suosituksia esimerkiksi julkaisualustasta ja kilpailutuksesta. Keskeisenä kysymyksenä on, mikä on kirkon Internet-sivujen rooli ja keille se on suunnattu.

Kirkon Internet-sivuilla tulisi olla kaikki virallinen tieto, jota kirkko on valtion ja yhteiskunnan osana velvollinen ilmoittamaan. Kirkon sivuilla tulee olla tietoa työpaikoista, tapahtumista, hallinnon päätöksistä (esimerkiksi kaikki avoimet pöytäkirjat: seurakuntien, hiippakuntien, keskushallinnon). Vuoden 2008 kirkolliskokous antoi kirkollishallitukselle tehtäväksi, miten nämä tiedot saatetaan seurakuntalaisten tiedoksi. Pitkien etäisyyksien ja erityisesti maantieteellisesti suurissa seurakunnissa Internet on tehokas tapa tiedottamiseen. Tämän lisäksi kirkon Internet-sivuilla on informoiva ja kasvattava puoli, joka kertoo ortodoksisesta kirkosta ja uskosta. Kirkon sivustolla tulee olla perustietoa ortodoksisuudesta, vastauksia ihmisiä kiinnostaviin kysymyksiin, tietoa piispojen paimenmatkoista ja –kirjeistä, sekä uutisia tärkeimmistä kirkkoamme koskevista tapahtumista.

Kirkon tiedotus on saatava avoimemmaksi. Avoimuus kuuluu normaaliin demokraattiseen päätöksentekoon ja jotta kirkon luottamushenkilöt ja muut aktiivit voivat tehdä tarpeen mukaisia toimia ja päätöksiä, heillä täytyy olla käytettävissään asianmukaiset tiedot. Tämä tarkoittaa, että päätöspöytäkirjoja ei haudata seurakuntien tai keskushallinnon arkistoon, vaan ne tuodaan julkisesti esille, jotta päätöksiä voidaan normaalin demokraattisen tavan mukaan arvioida ja tarvittaessa kritisoida. Kirkon osalta tiedotus on keskushallinnon asia. Tiedotus tulee kuitenkin normaalin demokraattisen tavan mukaisesti alistaa kritiikille, jonka pohjalta tiedotusta tulee kehittää. Sähköinen viestintä tarjoaa helpon, halvan ja tehokkaan tavan julkaista asiakirjoja. Kirkolla on jo käytössä Dynasty-asianhallintajärjestelmä, jonka avulla kaikki asiakirjat käsitellään ja jonka kautta niiden julkaisu Internetissä on vain napinpainalluksen takana. Tämän ohjelmiston käyttöä tulee kirkossa tehostaa ja sen käyttäjiä kouluttaa tarvittaessa.

Kirkolliskokous on antanut kirkollishallituksen tehtäväksi laatia säännöt päätösten selkeästä perustelusta, niiden saattamisesta helposti seurakuntalaisten saataville ja menettelystä silloin, kun päätös on julkisuuslain nojalla pidettävä salassa. Lähtökohtaisesti päätökset ovat julkisia. Avoin kirkko pystyy käsittelemään vaikeatkin asiat ja antamaan ulospäin terveen kuvan itsestään, mikä kannustaa liittymään kirkon jäseneksi ja motivoi toimimaan sen aktiivisena ja tarpeellisena osana.

Nykyaikainen avoin tiedotus tapahtuu tietoverkoissa, ei toimistojen ilmoitustauluilla. Kirkon tiedotuksesta ei kuitenkaan saisi tulla vain sähköistä. Nykyisin myös yhä useammat vanhukset käyttävät Internetiä, eikä enää vain nuoret. Yhdysvalloissa

Suomen ortodoksisen kirkon sähköisen viestinnän kehittämisen työryhmä

31.10.2009

Mikkeli

tehdyt tutkimukset osoittavat, että Internetiä käyttävät yhä enemmän kotirouvien ja eläkeläisten kaltaiset ryhmät, joilla on aikaa ja tilaisuus. Internetin tarjoama sosiaalinen ulottuvuus on vanhuksille tärkeä elämänlaadun kohottaja. Vanhukset tulisi ottaa huomioon kirkon Internet-sivujen suunnittelussa, muun muassa suurella fonttikoolla ja sivuston selkeydessä.

Kirkon tuottaman sisällön lisensointia tulee pohtia tarkemmin. Kirkon työntekijöiden työaikana tuottama materiaali voisi olla Creative Commons –lisenssillä julkaistua, jolloin sitä voi edelleen julkaista vapaasti. Tämä on perusteltua, koska kirkon viestintään ei liity taloudellisen hyödyn tavoittelua. Asiaan liittyy tekijänoikeuslainsäädännöllisiä tekijöitä, jotka tulee selvittää.

7. Kirkon Internet-sivujen julkaisualusta

Kirkon sivusto, mikäli tavoitteena on laaja, monipuolinen ja käytettävä tiedotuksen kanava, tulee edellyttämään joustavuutta myös alustaltaan.

Alustan valintaan vaikuttaa:

- nykyiset ja tulevat käyttötarpeet – millaisia julkaisuja halutaan tehdä (artikkelit, seurakuntien ja järjestöjen sivut, keskustelupalsta, blogeja, kalenteri, kuvagalleriat, uutiset...)
- julkaisualustan tulee mahdollistaa useampien rinnakkaisten verkkosivustojen ylläpito. Tämä mahdollistaa verkkosivustojen julkaisupalvelujen tarjonnan kirkon sidosryhmille.
- talletettavan tiedon määrä ja laatu suhteessa tiedon hallinnointitapaan
- käyttäjäkunta – mitkä ovat alustan kautta sivustoa päivittävien työntekijöiden valmiudet käyttää tietotekniikkaa, kuinka helppokäyttöinen perusylläpidon käyttöliittymän tulee olla suhteessa tarvittaviin ominaisuuksiin – ihanteellinen alusta on monipuolinen, mutta myös looginen ja yksinkertainen käyttää päivittäjän kannalta
- käyttäjien hallinta
- hankinta- ja ylläpito hinta
- alustan mahdollinen kaupallinen ylläpitäjä/omistaja ja kehitysvauhti
- alustan joustavuus suhteessa muihin julkaisualustoihin – mitä muita alustoja tarvitaan koko järjestelmän toteuttamiseen
- kuka alustaa ylläpitää – web-teknologiat ovat erityisosaamista, joka tässä tapauksessa joudutaan ostamaan ulkopuolelta. Siksi on tärkeää selvittää mistä ja mihin hintaan saa ylläpitopalvelua valittavalle järjestelmälle.
- kuinka laajassa käytössä potentiaalinen alusta on – vrt. käyttäjäkokemukset

Suomen ortodoksisen kirkon sähköisen viestinnän kehittämisen työryhmä
31.10.2009
Mikkeli

Kaikkea ei välttämättä voi toteuttaa yhden alustan kautta. Se olisi ihanteellista, mutta harvassa alustassa kaikki osa-alueet toimivat parhaalla mahdollisella tavalla. Niin avoimeen kuin suljettuun lähdekoodiin perustuvia julkaisualustoja on tarjolla runsaasti. Se, mikä alusta sopisi parhaiten kirkon käyttöön, riippuu sisällöstä, sisällöntuottajista sekä sisällön julkaisuprosessista. Suomen ortodoksisen kirkon tiedotuksen ohjausryhmä käsittelee sisältökysymyksiä ja on valmistele massa viestintästrategiaa. Sähköisen viestinnän työryhmän suositus alustan vaatimusmäärittelyyn on tarkempana liitteessä (LIITE 1).

8. Työnjako Internet-sivujen tuottamisessa ja suositukset kilpailutukseen

Ortodoksinen kirkko on Suomen laissa velvoitettu kilpailuttamaan hankkeet. Asia perustuu Suomen lakiin julkisista hankinnoista 30.3.2007/348 (<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2007/20070348>) ja Valtioneuvoston asetukseen julkisista hankinnoista 24.5.2007/614 (<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2007/20070614>).

Lyhyesti sanottuna ”Ortodoksinen kirkko ja sen seurakunta kuuluvat hankintalainsäädännön henkilölliseen soveltamisalaan riippumatta siitä, mikä kirkon tai seurakunnan toimielin hankinnasta yksittäistapauksessa päättää.” (Kunnat.net) ”Julkisten hankintojen avoimuuden periaate edellyttää, että hankinnasta tiedotetaan avoimesti ja riittävän laajasti. Hankintayksikön velvollisuus on hyödyntää markkinoilla oleva kilpailu ja huolehtia siitä, että tieto hankinnan käynnistymisestä on ehdokkaiden ja tarjoajien saatavilla.” (Kunnat.net)

Tässä tapauksessa hankintana on kirkon Internet-sivujen uudistaminen sisällöllisesti ja tekniikaltaan sekä sivustoon keskeisesti liittyvä sähköisen viestinnän tekniikka. Kilpailutuksessa voisi hajottaa projektin kolmeen eri osaa, joilla ei tarvitse olla sama tarjoaja, vaan ne voi kilpailuttaa erikseen: 1. sisällöntuotanto, 2. palvelintekniikka ja sen ylläpito sekä 3. julkaisualusta ja sen ylläpito. Tarjouspyyntöihin tulee määrittellä tarkasti ne saapuneiden tarjosten arviointiperusteet, joiden pohjalta valitaan kokonaisratkaisullisesti edullisin vaihtoehto. Tarjouspyyntöjä tekemässä ja tarjouksia arvioimassa tulee olla puolueeton asiantuntija, jolla on pitkä työkokemus alalta. Lausunnon antaja ei voi olla tarjouksen tehneistä yrityksistä.

1. Sisällöntuotannossa täytyy kilpailuttaa lähinnä Internet-sivujen rakentamiseen liittyvät asiat, kuten ulkonäön suunnittelu, sivuston rakenteen suunnittelu ja näiden asentaminen sivustolle. Lienee oletettavaa, että kirkon työntekijät ja vapaaehtoiset vastaavat sisällöntuotannosta projektin alkuinvestointien jälkeen. Kirkon Internet-sivujen sisältö ei ole valmis sivuston uudistamisen jälkeen, vaan sisältöä tulee kehittää jatkuvasti. Tähän kehitystyöhön tulee varata resursseja. Kirkolle tulisi palkata työntekijä, joka vastaisi Internet-sivuston sisällöntuotannosta ja ylläpidosta sivuston rakentamisen jälkeen, jotta sivuston ylläpidolla ja kehittymisellä on selkeä vastuuhenkilö. Myös kirkon nykyinen henkilöstö ja vapaaehtoiset tulisi sitouttaa ja kouluttaa paremmin sisällöntuotantoon ja sen kehittämiseen.

Suomen ortodoksisen kirkon sähköisen viestinnän kehittämisen työryhmä

31.10.2009

Mikkeli

2. Palvelintekniikka ja sen ylläpito tulee rakentaa niin, että sen kilpailuttaminen jatkossa on helppoa. Tämä tarkoittaa, että palvelinratkaisu tulee olla kirkon tiedossa ja se tulee olla helposti siirrettävissä jonkin toisen yrityksen hallinnoitavaksi, jos alkuperäinen yritys osoittautuu jatkossa kalliiksi tai muuten huonoksi. Palvelimesta ja sen ylläpidosta tulee jatkuvia kustannuksia, joita täytyy kilpailuttaa myös Internet-sivuston uudistamisen jälkeenkin vuosittain. Palvelintekniikan kilpailuttamisessa perusteina tulee olla hinta ja käytettävissä olevat palvelintekniikat ja niiden ajantasaisuus sekä toimivuus. Perusteina ei voi olla yrityksen koko tai sijainti. Perusteisiin voi vaikuttaa yrityksen mahdollisuudet suoriutua suuresta haasteesta ja yrityksen panostus asiakaspalveluun. Asiakaspalvelun taso on tärkeää erityisesti palvelimen ylläpidon ja ilmenevien ongelmien hoidon kannalta.

Palvelinteknologian osalta on useita ratkaisuvaihtoehtoja, esimerkiksi vuokrapalvelin, virtuaalipalvelin, konesalipalvelu tai oma palvelin. Sähköisen viestinnän työryhmän tehtävä on antaa lausunto näiden soveltumisesta kirkon käyttöön. Palvelimen huolto ja ylläpito on järkevintä ulkoistaa, koska se ei ole kirkon ydinosaamista. Palvelinta ja sen ohjelmistoa tulee jatkuvasti päivittää ja huoltaa. Eri yritykset tarjoavat erilaisia pakettiratkaisuja, joissa tarjotaan esimerkiksi vuokrapalvelin ja sen viikoittainen huolto. Eri palvelinratkaisuissa tulee ottaa huomioon palvelimen dedikointi vain tilaajan (kirkon) käyttöön. Palvelin ei siis saa olla muiden tilaajien kanssa yhteiskäytössä, jotta siitä saadaan paras hyöty ja sen muokattavuus on helppoa. Suomen ortodoksinen kirkko on riittävän suuri yksikkö oman palvelimen hallintaan. Esimerkiksi virtuaalipalvelimen hankkiminen maksaa noin 50 euroa kuukaudessa ja dedikoidut palvelimet maksavat 70 eurosta ylöspäin kuukaudessa. Palvelinratkaisujen täysylläpito maksaa noin 120-200 euroa kuukaudessa. Lisäksi palvelimelle tulee hankkia varmennuspalvelu (backup) ja palomuuripalvelu, jotta tietoturva on kohdallaan. Näiden hinta riippuu palvelintuotteesta, mutta kaikkien palvelinteknologian ja ylläpidon kustannusten ei tulisi nousta yli 500 euroon kuukaudessa ja tavoiteltavampi kuukausittainen kustannuserä olisi noin 200-300 euroa.

3. Julkaisualustan valinnassa tulisi ottaa huomioon sen helppo kilpailutettavuus. Julkaisualusta tulee valita huolella, sillä sen vaihtaminen on suuri operaatio. Kilpailutus tulee tehdä julkisen hallinnon tietohallinnon neuvottelukunnan julkaiseman suosituksen (JHS 169) mukaan (<http://www.jhs-suositukset.fi/suomi/jhs169>), jossa todetaan muun muassa, että ”hankinnan kohteen kuvaus tulee tehdä niin riippumattomasti, että se ei sisällä tarpeettomia viittauksia tiettyihin ohjelmistoihin tai teknologioihin.” Tämä pätee myös valitun alustan lähdekoodin lisensointiin.

Jotta tietoturvaongelmia ei pääse syntymään, täytyy julkaisualustalle tilata ylläpito. Sekä palvelimen että julkaisualustan ylläpitoa kilpailutettaessa tulee sopia tarkasti, mistä palveluntarjoaja vastaa ja kuinka paljon aikaa se käyttää viikoittain ylläpitoon. Ylläpidon toteutumista tulee seurata jatkuvasti, jotta palveluntarjoaja täyttää todella

Suomen ortodoksisen kirkon sähköisen viestinnän kehittämisen työryhmä
31.10.2009
Mikkeli

osansa sopimuksen mukaisesti. Tilaajan (kirkon) kannattaa nimetä asiantunteva vastuuhenkilö seuraamaan sopimuksen toteutumista, joka myös raportoi tehdyistä ylläpitotoimista kirkollishallitukselle. Raportoinnin laiminlyönti voi johtaa myös ylläpitotoimien laiminlyönteihin. Mikäli kirkon henkilöstöstä ei löydy asiantuntevaa henkilöä, tulee ylläpidon seuraaminen ulkoistaa. Sopimus palveluntarjoajan kanssa tulee tehdä niin, että palveluntarjoaja on mahdollista vaihtaa, mikäli sen tarjoamat palvelut muuttuvat kalliiksi tai palveluntarjoaja ei tee työtään hyvin.

9. Työntekijöiden valmiudet ja työnjako

Jos kirkon tavoitteena on saada jäsenensä aktiivisesti mukaan kirkon toimintaan, myös aktiivinen tiedotus on ymmärrettävä tärkeäksi osaksi kirkon keskeistä toimintaa. Kirkkoisat olisivat pitäneet Internetin kaltaista nopeaa ja helppoa tiedonvälitystä Jumalan ihmeenä. Tiedottaminen on hyväksyttävä osaksi jokaisen kirkon työntekijän arkea. Tiedottamisen avulla kirkon jäsenten aktiivisuus kasvaa ja toimintamuodot monipuolistuvat.

Seurakunnissa ja kirkon keskushallinnossa valmiudet sähköisen viestinnän tehostamiseen ovat hyvin erilaiset. Osaamattomuuteen on helppo puuttua koulutuksella. Lienee kuitenkin hyvä kysyä, onko mahdollisen osaamattomuuden syynä esimerkiksi henkilöstön pikainen perehdytys, ajanpuute, liian vaikeaksi koettu ohjelmisto tai jokin muu syy. Tämän vuoksi tulisi kartoittaa työntekijöiden osaaminen ja antaa heille täsmennetty koulutus. Koulutuksen avulla pitäisi myös saada työntekijät ymmärtämään tiedotuksen tärkeys hajallaan olevassa ja väkimäärältään pienessä organisaatiossa.

Työntekijät tulisi myös sitouttaa paremmin tiedottamiseen sillä he ovat julkisen organisaation työntekijöitä, joilla on tiedotusvelvollisuus. Työntekijät voivat käyttää vapaaehtoisia, mutta vastuu säilyy työntekijöillä. Kirkon pitäisi määritellä tarkat ohjeet työntekijöilleen, mitä asioita julkaistaan. Pitäisi myös määritellä, miten asiat tulee tiedottaa eli missä tiedotusvälineissä ja minkälaisella aikataululla ja kuka asioista tiedottaa. Työntekijöiden pitäisi sisäistää ajatus ”tiedotusta ei voi olla koskaan liikaa”. Tiedotus tulisi ottaa osaksi kaikkea seurakuntatoimintaa.

Tiedottaminen tulee tehdä aktiivisesti ja tehokkaasti, jolloin on myös otettava käyttöön sellaiset jo käytössä olevat ilmaiset järjestelmät kuin sähköposti ja World Wide Web. Kun kirkollemme saadaan aktiivinen tiedotus, on myös mitä tiedottaa esimerkiksi sähköpostilistojen, keskustelupalstojen, ym. nykyaikaisten tiedonvälitysjärjestelmien kautta. Kirkon tulisi ottaa käyttöön sosiaaliset verkkopalvelut, kuten Facebook ja Twitter tiedotuksen tueksi. Perusteluna näistä poisjäämiseen ei voi olla, ettei kirkko ole perinteisesti käyttänyt näitä tai että ei niitä kukaan käytä. Tuoreimpien tutkimusten mukaan suomalaiset seuraavat enemmän Facebookia kuin sanomalehtiä, joita kirkko on perinteisesti käyttänyt tiedotusvälineenä ja jotka ovat kalliita tiedonvälitysmenetelmiä.

Suomen ortodoksisen kirkon sähköisen viestinnän kehittämisen työryhmä

31.10.2009

Mikkeli

Kirkon tulisi aktiivisemmin tiedottaa asioistaan ulospäin, myös kansainvälisesti. Tämä voitaisiin toteuttaa esimerkiksi postituslistoilla, joita käytettäisiin aktiivisesti viikoittain. Postituslistoja voisi tehdä useita, jotka olisi kohdennettu eri sidosryhmille niin kotimaassa kuin ulkomailla. Tämä on normaali käytäntö Suomen evankelisluterilaisessa kirkossa ja ei vaadi suuria resursointia tiedotukseen. Erilaisia sidosryhmiä ja kirkon sisäisiä ryhmiä, joille tiedotusta voisi suunnata olisivat esimerkiksi seuraavat ryhmät:

- seurakunnat ja niiden työntekijät
- seurakuntalaiset
- hiippakunnat ja niiden työntekijät
- keskushallinto ja sen työntekijät
- kirkolliset järjestöt ja laitokset
- koulut, oppilaitokset ja opettajat
- ”suuri yleisö”, jossa on niin ortodoksisuudesta kiinnostuneita kuin muitakin
- media
- muut kirkot ja niiden jäsenet
- päättäjät paikallistasolla ja valtiontasolla

10. Eri ortodoksisten medioiden yhteistyö

Kirkon Internet-sivuston sisällön määrittelyn yhteydessä olisi hyvä määritellä tarkemmin myös kirkon tiedotuksen suhde muihin ortodoksisiiin medioihin. Määrittely sopisi hyvin esimerkiksi kirkon viestintästrategian yhteyteen. Olisi hyvä pohtia mikä on kirkon vastuu tiedottamisessa ja mikä jää vapaiden medioiden tehtäväksi. Esimerkiksi tulisi pohtia, minkälaisia uutisia kirkon tulisi toimittaa ja minkälainen uutisointi jätettäisiin vapaiden medioiden vastuulle.

Suomen ortodoksien resurssit tiedottamisessa ovat rajalliset ja yhteistyö eri tekijöiden kesken olisi toivottavaa. Kirkon keskushallinnon tulisi aktiivisesti etsiä yhteistyötapoja eri medioiden ja kirkon kesken. Yhteistyön hyöty tulisi olla kaksisuuntaista. Yhteistyön tekijöitä voisivat olla esimerkiksi painetut mediat (esimerkiksi Aamun koitto, Ortodoksinen kulttuuri, Logos, seurakuntalehdet) ja sähköiset mediat (esimerkiksi Ortodoksi.net, Ort.fi, Onl.fi, Pshv.fi, Kirkkotoimii.fi). Näistä esimerkiksi Aamun koitto on jo niin sanottu monimedia eli sen toiminta-alueena on sekä aikakauslehti että aktiivinen Internet-sivusto. Vastaavanlaista perinteisten rajojen rikkomista eri medioiden välillä tarvittaisiin enemmän.

Suomessa ei ole vielä yhtään ääneen tai liikkuvaan kuvaan perustuvaa ortodoksista mediaa. Oman TV-aseman tai radioaseman perustaminen ei liene lähitulevaisuutta, mutta kirkko voisi toimia aktiivisena eteenpäin viejänä esimerkiksi ortodoksisen nettiradion tai netti-TV:n perustamisessa, samalla periaatteella kuten esimerkiksi Ancient Faith Radio toimii (<http://ancientfaith.com/>). Niiden perustamiseen tarvittava tekniikka on edullista ja sisällön saavutettavuus on suuri. Molemmilla olisi toteutuessaan suuri kulttuurillinen arvo sisälähetystyössä ja kasvatustyössä. Mallia

Suomen ortodoksisen kirkon sähköisen viestinnän kehittämisen työryhmä

31.10.2009

Mikkeli

voi ottaa esimerkiksi helluntaiherätyksen Netimission.fi –sivustosta. Helluntaiherätysliikkeessä ollaan paljon ortodoksista kirkkoa edellä nykymedioiden käytössä. Esimerkiksi Netimissioniin on palkattu kaksi työntekijää tuottamaan ja koordinoimaan monimediaa, minkä ansiosta he julkaisevat esimerkiksi päivittäisiä radio- ja TV-lähetyksiä, aktiivista Internet-sivustoa ja painettua lehteä.

11. Kansainvälinen yhteistyö

Kansainvälinen yhteistyö on verkostoitumista muiden maiden ortodoksien kanssa, jonka tulisi johtaa keskustelemaan ja molempia osapuolia kehittävään yhteistyöhön. Sähköinen viestintä tarjoaa reaaliaikaisen ja halvan tavan sen välineeksi. Suomen ortodoksisen kirkon tulisi ottaa edelläkävijän rooli kansainvälisessä yhteistyössä sähköisen viestinnän saralla, koska suomalainen viestintäteknologian infrastruktuuri mahdollistaa laaja-alaisen ja nykyaikaisen osallistumisen kansainväliseen sähköisen viestinnän yhteistyöhön.

Yksisuuntaisen tiedottamisen lisäksi nykyaikaiset sähköisen viestinnän ratkaisut mahdollistavat kaksisuuntaisen keskustelemaan vuorovaikutuksen paikasta ja ajasta riippumatta. Keskusteleva vuorovaikutus lisää ymmärrystä eri paikalliskirkkojen kesken ja antaa mahdollisuuden diasporassa eläville osallistua keskusteluun. Keskusteleva vuorovaikutus auttaa ylläpitämään kirkon ykseyttä ja lähentää paikalliskirkkoja.

12. Työryhmän toiminnan päättäminen

Työryhmän toimikausi loppuu 31.12.2009. Työryhmä antaa suosituksen jatkotoimenpiteistä.

Työryhmän tehtävän loputtua on hyvä arvioida sen toimintaa. Arvioinnit löytyvät saatekirjeestä.

Työryhmä suosittelee seuraavia jatkotoimenpiteitä:

1. Kirkolle palkataan sähköiseen viestintään ja mediakulttuuriin erikoistunut työntekijä.
2. Kirkon viestintään luodaan tarkat ohjesäännöt tiedottamisesta.
3. Kirkon Internet-sivuston sisältö määritellään tarkasti ja sitä kehitetään määrityksen jälkeen jatkuvasti.
4. Kilpailutetaan hankinta kohdan 8 mukaisesti.
5. Sisällön- ja julkaisualustan kilpailutuksen jälkeen pystytään kilpailuttamaan palvelinratkaisu.
6. Kirkon työntekijöiden valmiudet sähköisen viestinnän osalta kartoitetaan ja niiden pohjalta laaditaan ja annetaan heille tarvittava koulutus.
7. Sopimus nykyisen palveluntarjoajan kanssa lopetetaan mahdollisimman pian.

Suomen ortodoksisen kirkon sähköisen viestinnän kehittämisen työryhmä
31.10.2009
Mikkeli

13. Kokouksen päättäminen

Kokous päätettiin kello 15.24.

Petja Pyykkönen
puheenjohtaja

PÖYTÄKIRJANTARKASTUS

Olemme tarkastaneet pöytäkirjan.

Helsingissä ____ .11.2009

Joonas Lyytinen

Ronja Venesperä